

דלעילא, דעל שמייה אתקרי יעקב תם, כמה דאף אמר (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, ובגין דאיהו דיוקנא דחותם אמת דלעילא, אתמר ביה (מכילתא ז כ) תתן אמת ליעקב, ומאן דאשתדל באורייתא דאתקרי תורת אמת, דיוקניה חקיקא לעילא ביהווא חותם אמת, ומאן דמשקר ביה פאלו אפילו אורייתא לתתא, הדא הוא דכתיב (דניאל ח יב) ותשלף אמת ארצה, ובהווא זמנא נפיל דיוקניה וחותמיה לתתא, ונפיל מזליה, ואסתלק ההוא כח מגייה, ביהווא זמנא סמאל וחייליה דאינון חיוון ובעירן ועופין מסאבין רדפין אבתריה, הדא הוא דכתיב (איכה א ו) וילכו בלא כח לפני רודף.

אם תב בתויבתא תב ההוא כח לגביה דאיהי שכינתא עלאה, ביהווא זמנא אתקיים ביה (ישעיה מג ד) ואתן אדם תחתיה ולאמים תחת נפשך, מאי אדם הא אוקמוהו אל תקרי אדם אלא אדם, ולאומים ולאם מלאום יאמין (בראשית כה כג), ביהווא זמנא אומה דישראל יתקפון (נ"א ותגברון) על אומה דעשו, בחילא דהאי כח דאתלבש בשבע תיבין דעובדא דבראשית, כ"ח אתון שכינתא עלאה, שבע תיבין כלילן בשכינתא תתאה.

והאי כ"ח איהו רזא דכ"ח פרקין דעשר אצבעות, דבהון והיה פאשר ירים משה ידו וגבר ישראל (שמות יז יא), ובגין דא אוקמוהו זכרונם לברכה למי נושאים פפים לרום השמים, דצריך האי כח לסלקא ליה לגבי חכמה, ודא איהו רום שמים, ואיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א דשארי בעשר אצבען, על האי כח, ואיהו חכמה כ"ח מ"ה, והאי כח עליה אתמר (דניאל א ד) ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך, לעמוד בצלותא דעמידה, בהיכל

נקרא יעקב תם, כמו שנאמר ויעקב איש תם, ומשום שהוא דמות של חותם האמת של מעלה, נאמר בו תתן אמת ליעקב, ומי שמשדל בתורה שנקראת תורת אמת, דיוקנו חקיק למעלה באותו חותם אמת, ומי שמשקר ביה, פאלו הפיל את התורה למטה. זהו שכתוב ותשלף אמת ארצה, ובאותו זמן נופל דיוקנו וחותמו למטה, ונופל מזלו, ומסתלק אותו כח ממנו. באותו זמן סמאל וכחו, שהם חיות ובהמות ועופות טמאים, רודפים אחריו. זהו שכתוב וילכו בלא כח לפני רודף. אם שב בתשובה, שב אליו אותו כח, שהיא השכינה העליונה, באותו זמן מתקיים בו ואתן אדם תחתיה ולאמים תחת נפשך. מה זה אדם? הרי פרשוהו אל תקרי אדם אלא אדם, ולאמים - ולאם מלאם יאמין. באותו זמן האמה של ישראל יתחזקו (ותגברו) על האמה של עשו בחיל של הכח שהתלבש בשבע תבות של מעשה בראשית, עשרים ושמונה אותיות השכינה העליונה, שבע תבות כלולות בשכינה התחתונה.

והכ"ח הזה הוא סוד של עשרים ושמונה פרקים של עשר אצבעות, שבהם והיה פאשר ירים משה ידו וגבר ישראל, ומשום זה פרשוהו זכרונם לברכה, למי נושאים פפים? לרום השמים, שצריך להעלות הפח הזה לחכמה, וזהו רום השמים, וזהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א ששורה בעשר אצבעות על הכח הזה, והוא חכמה, כ"ח מ"ה, והפח הזה נאמר עליו ואשר כח בהם לעמוד במלך, לעמד בתפלת העמידה. בהיכל המלך

המלך סתם דא אדנ"י דסליק לחושפן היכ"ל, והאי כ"ח איהו רזא (דברים ו ד) דיהו"ה אלהינו (דף סח ע"ב) יהו"ה, כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, ועליה אתמר כל העונה אמן יהא שמייה רבא מברך בכל פחו, דאיהו כח דאתלבש בתרין דרועין דאינון חסד וגבורה, וצריך לסלקא ליה לגבי י' דאיהו רום שמים, ולנחמא ליה לגבי ו' דאיהו שמים, דעליה אתמר (מלכים א א לב) ואתה תשמע השמים, פד נחמא ליה לגבי עמודא דאמצעיתא, למפרק בה לישראל בנוי, וכד סליק לה לגבי רום השמים דאיהי י', למיטל נוקמא מעמלק.

ודא איהו והיה כאשר ירים משה ידו (שמות יז יא), ואיהו יד ו', ואיהו יו"ד, ואיהו י"ה, ולבתר נחית האי כ"ח לגבי וא"ו, דאיהו י"ג מכילן דרחמי, למפרק לבנוי דישראל, פמה דאת אמר (ישעיה נד ו) וברחמים גדולים אקבצך, וכ"ח בהאי וא"ו אשתלים ואתעביד א"ם, בההוא זמנא (בראשית ג כ) פי היא היתה א"ם כל ח"י, ודא ח"י עלמין, דבה אתמלי ואשתלים ב"ח י' ברכאן דצלותא.

ה"א ה"א תליין מן תרין ה"ה, דאינון ה"א ה"א פחושפנא י"ב, ומנייהו תליין אתוון פפולים, ואינון תליין מן תרין ה"ה פשוטות, ובהון סלקין לחושפן י"ד, ודא איהי פי י"ד על פס י"ה (שמות יז טז), וכן וא"ו י"ג מכילין דתליין מן ו"ו פשוטה, ובה אשתלים י"ד, ודא איהו יד ליד לא ינקה רע (משלי יא כא), דא עמלק, לעילא ותתא נטיל נוקמא מיניה, נטיל נוקמא לעילא בי"ד, ולתתא בי"ד, ודא איהו הנה י"ד יהו"ה הויה (שמות ט ג), ו' ה"א (ג"א ו' וה"א עם ו') וה"ה ה"ה, ו' י"ד כ' ותליין מן יו"ד פשוטה - הרי עשרים ואחת, פחושפן אהי"ה, והכל עולה

סתם זה אדנ"י שעולה לחשבון היכ"ל, והכ"ח הנה הוא הסוד של יהו"ה אלהינו יהו"ה, כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, ועליו נאמר כל העונה אמן יהא שמייה רבא מברך בכל פחו, שהוא כח שהתלבש בשרי זרועות, שהן חסד וגבורה, וצריך להעלותו לי', שהוא רום השמים, ולהורידו לו', שהוא שמים, שעליו נאמר ואתה תשמע השמים, כשמורידו אל העמוד האמצעי לגאל בו את ישראל בניו, כשמעלה אותה לרום השמים שהיא י', לטל נקמה מעמלק.

וזהו והיה כאשר ירים משה ידו, והיא יד ו', והוא יו"ד, והוא י"ה, ואחר כך יורד הכ"ח הנה לוא"ו, שהוא י"ג מדות הרחמים, לגאל את בני ישראל, כמו שנאמר וברחמים גדולים אקבצך, וכ"ח בוא"ו הנה השתלם ונעשה א"ם, באותו הזמן פי היא היתה א"ם כל ח"י, וזהו ח"י העולמים, שבו התמלא והשתלם ב"ח י' ברכות התפלה.

ה"א ה"א תלויים מן שנים ה"ה, שהם ה"א ה"א פחושפון י"ב, ומקם תלויות אותיות פפולות, והם תלויים משנים ה"ה פשוטות, ובהם עולים לחשבון י"ד, וזהו פי י"ד על פס י"ה, וכן וא"ו י"ג מדות שתלויות מן ו"ו פשוטות, ובה השתלם י"ד, וזהו יד ליד לא ינקה רע, זה עמלק, למעלה ולמטה נוטל נקמה מנו, נוטל נקמה למעלה בי"ד, ולמטה בי"ד, וזהו הנה י"ד יהו"ה הויה, ו' ה"א (ו' וה"א עם ו') וה"ה הם כ"ח, יו"ד כ' ותלויים מן יו"ד פשוטה - הרי עשרים ואחת, פחושפון אהי"ה, והכל עולה

יו"ד כ' ותליין מן י' פשוטה הרי כ"א, פחושפן אהי"ה, וסליק פלא

מ"ט אַנפֿין דאָרײַתא, פֿגוֹנא דא כ"ח דאִיהוּ
תַּמְנָא וְעֶשְׂרִין, אהי"ה דאִיהוּ כ"א, הרי מ"ט,
וְכֹלֵא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, יהו"ה, יו"ד ה"א
וא"ו ה"א מ"ה, יהו"ה ד', סָלִיק מ"ט.

לְבוּשָׁא דְיו"ד חֶסֶד, לְבוּשָׁא דְה"א גְבוּרָה,
לְבוּשָׁא דְוָא"ו תַּפְאָרַת, לְבוּשָׁא
דְה"א מְלָכוּת, נֶצַח קְשׁוּרָא דִילִיָּה חֶסֶד, הָדָא
הוּא דְכְתִיב (תהלים טז יא) נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח, הוּד
קְשׁוּרָא דִילִיָּה גְבוּרָה, צְדִיק קְשׁוּרָא דִילִיָּה
עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְגוּף וּבְרִית חֲשִׁבִינָן חָד,
מְלָכוּת שְׁלִימוֹ דְלַהוֹן, אִיהִי שְׁלִימוֹ דְעֲלָאִין
וְתַתְּאִין.

בְּתַר עֲלִיּוֹן דָּא אִיהוּ שְׁלִימוֹ דְחַמְשִׁין שְׁעָרֵי
בִּינָה, וְדָא אִיהוּ דָּלָא אֲתִיְהִיב לְמֹשֶׁה,
דְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (איוב כא ז) נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט,
וְעֲלִיָּה אָמְרוּ זְכוּרֹנָם לְבָרְכָה בְּמוֹפְלָא מִמֶּךָ אֶל
תְּדַרוּשׁ וְכוּ', בְּגִין דְאִיהוּ מְקוּר דְלִית לִיה סוּף,
וּבְמִקוּרָא דְלִית לִיה סוּף מָאן יְכִיל לְאַשְׁגָּא
וְלְאַשְׁכָּחָא לִיה (סִיפָא).

קָם סְבָא וְשָׂאִיל וְאַמַּאי אֲתַקְשֵׁר נֶצַח עִם חֶסֶד
פְּמָה דְאוּקִימָנָא נְעִימוֹת בִּימִינְךָ
נֶצַח (תהלים טז יא), וְכֵן הוּד עִם גְבוּרָה, אֶלָּא בְּגִין
דְדְרוּעָא יְמִינָא לֹא אִית בֵּיה אֶלָּא תְּלַת פְּרָקִין,
וְכֵן בְּשִׂמְאָלָא, וּבְגִין דָּא אֲתַקְשֵׁר שׁוּקָא יְמִינָא
דְאִית בֵּיה תְּלַת פְּרָקִין עִם דְרוּעָא יְמִינָא לְשָׂרְיָא
בֵּיה ה"א, וְכֵן דְרוּעָא שְׂמָאֲלָא עִם שׁוּקָא
שְׂמָאֲלָא לְשָׂרְיָא בֵּיה ה"א, וְכֵן גּוּף וּבְרִית
אִינוּן ו' ו', וְשָׂרְיָא בְּהוֹן א דְאִיהִי אִימָא,
וְאַתְעֲבִידוּ י"ג וָא"ו, יו"ד שְׂרִיין בְּעֶשֶׂר
אַצְבָּעָאן דִּידִין וּבְעֶשֶׂר אַצְבָּעָאן דְרַגְלִין, מְשׁוּם
דְאַתְחַלְתָּא דְשָׂמָא קְדִישָׁא מְחַכְמָה שְׂרִיָּא
דְאִיהִי בְּאַצְבָּעוֹן.

בְּתַר עֲלָאָה שְׂרִיָּא בְּרִישָׁא דְבַר נֶשׁ, דְתַמְן

לְאַרְבַּעִים וְתֵשַׁע פְּנִים שֶׁל
הַתּוֹרָה, כְּמוֹ כֵן כ"ח שְׁהִיא
שְׂמוֹנָה וְעֶשְׂרִים, אהי"ה שְׁהִיא
עֶשְׂרִים וְאַחַת - הַרְי אַרְבַּעִים
וְתֵשַׁע, וְהַכֹּל יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א מ"ה,
יהו"ה ד' עוֹלָה לְאַרְבַּעִים וְתֵשַׁע.
הַלְבוּשׁ שֶׁל יו"ד - חֶסֶד, הַלְבוּשׁ
שֶׁל ה"א - גְבוּרָה, הַלְבוּשׁ שֶׁל
וָא"ו - תַּפְאָרַת, הַלְבוּשׁ שֶׁל ה"א
- מְלָכוּת, נֶצַח הוּא הַקְשֵׁר שֶׁלוֹ
עִם חֶסֶד. זֶהוּ שְׂפִתּוֹב נְעִמּוֹת
בִּימִינְךָ נֶצַח. הוּד, הַקְשֵׁר שֶׁלוֹ
גְבוּרָה, הַצְדִּיק, הַקְשֵׁר שֶׁלוֹ
הָעֲמוּד הָאַמְצְעִי, שְׂגוּף וּבְרִית
נְחֻשִׁים לְאַחַד. הַמְלָכוּת הִיא
הַשְׁלֵמוֹת שְׁלֵהֶם, הִיא שְׁלֵמוֹת
הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים.

בְּתַר עֲלִיּוֹן זֹהִי שְׁלֵמוֹת שֶׁל
חַמְשִׁים שְׁעָרֵי בִּינָה, וְזֶהוּ שְׁלֹא
נִתֵּן לְמֹשֶׁה, שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר נְתִיב
לֹא יִדְעוּ עֵיט, וְעֲלִיו אָמְרוּ זְכוּרֹנָם
לְבָרְכָה, בְּמִפְלָא מִמֶּךָ אֶל תְּדַרְשׁ
וְכוּ', מְשׁוּם שְׁהוּא מְקוּר שְׂאִין לוֹ
סוּף, וּבְמִקוּר שְׂאִין לוֹ סוּף מִי
יְכוּל לְהַשִּׁיג וְלִמְצָא לוֹ (סוּף)?

קָם הִזְקֵן וְשָׂאֵל: וְלָמָּה נִקְשֵׁר נֶצַח
עִם חֶסֶד כְּמוֹ שְׂבָאָרְנוּ נְעִמּוֹת
בִּימִינְךָ נֶצַח, וְכֵן הוּד עִם גְבוּרָה?
אֶלָּא שְׂמִשׁוּם שְׂבָזְרוּעַ הִימִין, אִין
בֵּה אֶלָּא שְׁלֵשָׁה פְּרָקִים, וְכֵן
בְּשִׂמְאָל, וּמְשׁוּם כֶּף נִקְשֵׁר שׁוּק
יְמִין, שְׁיֵשׁ בֵּה שְׁלֵשָׁה פְּרָקִים עִם
זְרוּעַ יְמִין לְהַשְׁרוֹת בּוֹ ה"א, וְכֵן
זְרוּעַ שְׂמָאֵל עִם שׁוּק שְׂמָאֵל
לְהַשְׁרוֹת בּוֹ ה"א, וְכֵן גּוּף וּבְרִית
הֵם ו' ו', וְשׁוּרָה בְּהֵם א שְׁהִיא
הָאֵם, וְנֶעֱשׂוּ י"ג, וָא"ו, יו"ד
שׁוּרִים בְּעֶשֶׂר אַצְבָּעוֹת שֶׁל הַיָּדִים
וּבְעֶשֶׂר אַצְבָּעוֹת שֶׁל הַרְגְלִים,
מְשׁוּם שְׂתַחֲלַת הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ
מִתְחִלָּה מְחַכְמָה שְׁהִיא
בְּאַצְבָּעוֹת.

בְּתַר עֲלִיּוֹן שׁוּרָה בְּרִישָׁא הָאָדָם,

ששם המחשבה הנסתרת, וכמו שמחשבה היא סתומה, כך הוא נסתר, אין סוף נקרא מבפנים, כתר עליון מבחוץ, כתר הראש העליון, ארבע יסודות הגוף שבהם שורה יהו"ה, וזהו כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו, בראתיו זו הנשמה הקדושה, שהיא עולם המחשבה, יצרתיו זו רוח מדברת שממנה החיות (החיים) מדברות, עשיתיו זו הנפש, ששם עשיה, ששורה במקומות ארבעים ושמונה מצוות.

תקון עשרים ושלשה

בראשית, ברי"ת א"ש, ברית זה צדיק שנקרא כל, הקשר של כל איברי הגוף, ח' שהיא שמונה ימים, הם שעור של שבת, שהוא אלפים אמות לכל צד, לשמר בהם אות שבת. כמו כן הם שמונה ימים, התחום לקבל בהם אות ברית ולשמר אותו בהם, שלא נעשה באות הברית חלול. אמר רבי אלעזר: אבא, יום אחד הייתי הולך אני ורבי יוסי, ובא בנו של רב המנונא הנזקן מאותו העולם בדמות של העולם הזה, והזדמן לנו בדרך כמו שמחמר עם שני חמורים, ושאלנו, מה זה את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו? ואמר הוא דברים יפים, אבל עם כל זה רציתי לשמע מפיו. אמר לו: בני, ודאי שברית שקולה לשבת, ומשום זה (בראשית ירא שבת וכו').

תקון עשרים וארבעה

בראשית, יר"א שב"ת, (ובה) שבתותי תהיה ירא, יר"א תור"ה, יר"א ברי"ת, כמו שצריך שמירת הברית, שלא יכניסנה לרשות ורה, כמו כן צריך אדם שמירת

מחשבה סתימאה, וכמה דמחשבה איהי סתימא, כך איהו סתים, אין סוף אתקרי מלגאו, פתר עלאה מלבר, פתרא דרישא עלאה, ארבע יסודין דגופא בהון שריא יהו"ה, ודא איהו כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו (ישעיה מג ז), בראתיו דא נשמתא קדישא דאיהי עולם המחשבה, יצרתיו דא רוח ממללא דמיניה חיוון (ג"א חיון) ממלליון, עשיתיו דא נפש דתמן עשייה, דשריא ברמ"ח פקודין. (דף טט ע"א).

תקונא עשרין ותלת

בראשית ברי"ת א"ש, ברית דא צדיק, כל אתקרי, קשורא דכל אברין דגופא, ח' דאיהו תמניא יומין, אינון שעורא דשבת, דאיהו תרין אלפין אמין לכל סטר, לנטרא בהון אות שבת, פגוונא דא אינון תמניא יומין תחום לקבלא בהון אות ברית, ולנטרא ליה בהון, דלא אתעביד באות ברית חלול.

אמר רבי אלעזר אבא יומא חד הוינא אזלי אנא ורבי יוסי, ואתא בריה דרב המנונא סבא מההוא עלמא, בדיוקנא דהאי עלמא ואזדמן לן בארמא פגוונא דמחמר בתרין חמרין, ושאיילנא (ג"א ושאייל לן) מאי את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו (ויקרא יט ג), ואמר איהו מילין שפירין, אבל עם כל דא בעינא למשמע מפומך, אמר ליה ברי בודאי ברית איהו שקיל לשבת, ובגין דא (בראשית ירא שבת וכו').

תקונא עשרין וארבע

בראשית יר"א שב"ת, (ובה) שבתותי תהא דחיל, יר"א תור"ה, יר"א ברי"ת, פמה דצריך נטירו דברית, דלא יעול ליה ברשו נוכראה, פגוונא דא צריך בר נש נטירו דשבת, דלא לאפקא מרשות היחיד ויעול ברשות

הַרְבִּים, רְשׁוֹת הַיְחִיד אִיהִי שְׂכִינָתָא, רְחִבּוֹ ד' וְאִינוּן יְהוּ"ה, וְגָבְהוּ עֲשָׂרָה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, רְשׁוֹת הַרְבִּים נְחֹשׁ אֲשֶׁת זְנוּנִים, סַם דְּאֵל אַחַר דְּאִיהוּ סַמָּא"ל, וְאִיהוּ כְּלָלָא דְשִׁבְעִין אוּמִין, וְאִיהִי חֲלָלָה זוֹנָה, וּבַעֲלָה חֲלוּל שִׁבְתָּ אִיהוּ, וּבְגִין דָּא מָאן דְּאִפִּיק מִרְשׁוֹת הַיְחִיד לְרְשׁוֹת הַרְבִּים חַיִּיב סְקִילָה.

עֲרוּב אִיהוּ עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, וּבִיָּה מְטִלְטְלִין מִבֵּית לְבֵית, דְּאִנוּן שְׂכִינָה עֲלָאָה וְתַתְּאָה, וְעֲלִיָּהּ אִתְּמַר אֶת שִׁבְתוֹתֵי תִשְׁמֹרוּ וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ, דָּא מִקְדָּשׁ יו"ד, אוֹת שִׁבְתָּ (דָּא בְרִית) דְּצָרִיף לְנִטְרָא לִיָּה בְּבַת זוּגִיָּה, דְּאִיהִי קְדוּשָׁה דִּילִיָּה, בְּרַכָּה דִּילִיָּה, דְּעֲלָה אִתְּמַר (בְּרֵאשִׁית ב ג) וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ, וַיְבָרֶךְ דָּא בְּרַכָּה, וַיְקַדֵּשׁ דָּא קְדוּשָׁה, וּלְגַבֵּי תְרוּוִיָּהּ הוּוּ נִפְקִי קְדָמָאֵי לְקַדְמוֹת כְּלָה, וְהוּוּ אִמְרֵי תְרֵי זְמַנֵּי בְּאֵי כְלָה בְּאֵי כְלָה, בְּהֵוּא זְמַנָּא קוּל חֲתָן וְקוּל כְּלָה וְעוֹד מִקְדָּשֵׁי בְּאֵת יו"ד, בְּגִין דְּלִית קְדוּשָׁה פְּחוּת מִעֲשָׂרָה, וְצָרִיף לְבְּרַכָּא לֹוּן וּלְקַדֵּשׁ לֹוּן בְּקְדוּשׁ עַל הַיִּין, בְּשִׁבְעִין תֵּיבִין דְּקְדוּשׁ וּוִיכְל"ו כְּחוֹשֶׁבֶן בִּי"ן, וְצָרִיף לְמִימַר סְבָרֵי מְרַנָּן, וְאִינוּן דְּאִמְרִין וְעַנּוּ לְחַיִּי, בְּגִין דְּאִתְקַשְׁרוּ בְּאִילָנָא דְּחַיִּי, וְלֹא בְּאִילָנָא דְּמוֹתָא, דְּאִיהוּ גְּפֹן דְּחָב בֵּיהּ אָדָם קְדָמָאָה, דְּחַד אָמַר חֲטָה הִיָּה, וְחַד אָמַר גְּפֹן, וְכֹלָא קְשׁוּט.

שְׁבַע מִינֵין אִינוּן חֲטָה וּשְׁעוּרָה גְּפֹן וְתַאנָּה וְרִמּוּן זֵית שְׁמֵן וּדְבָשׁ, חֲטָה וּשְׁעוּרָה וְהָא אִתְּמַר, וְצָרִיף לְאַחְזָרָא עֲלִיָּהּ, חֲטָה הָא אִתְּמַר, שְׁעוּרָה דְּאִפִּיק ה' מִשְׁעוֹר דִּילָהּ, גְּפֹן סְחֲטָה עֲנָבִים בְּרִשׁוֹ אַחְרָא, וְעַבְד יִין נִסְף, שְׁלָה, גְּפֹן סְחֲטָה עֲנָבִים בְּרִשׁוֹת אַחַר, וְעֲשָׂה יִין נִסְף, וְנַעֲשֶׂה הַעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע. תַּאנָּה לֹוּקֵט

שִׁבְתָּ, שְׁלָא לְהוֹצִיא מִרְשׁוֹת הַיְחִיד וַיְכַנִּס לְרְשׁוֹת הַרְבִּים. רְשׁוֹת הַיְחִיד הִיא הַשְּׂכִינָה, רְחִבּוֹ ד' וְהֵם יְהוּ"ה, וְגָבְהוּ עֲשָׂרָה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, רְשׁוֹת הַרְבִּים נְחֹשׁ אֲשֶׁת זְנוּנִים, סַם שֶׁל אֵל אַחַר שְׁהוּא סַמָּא"ל, וְהוּא הַכְּלָל שֶׁל שִׁבְעִים אַמוֹת, וְהִיא חֲלָלָה זוֹנָה, וּבַעֲלָה הוּא חֲלוּל שִׁבְתָּ, וּמִשׁוּם זֶה מִי שְׁמוּצִיא מִרְשׁוֹת הַיְחִיד לְרְשׁוֹת הַרְבִּים חַיִּיב סְקִילָה.

הָעֲרוּב הוּא הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי, וּבוֹ מְטִלְטְלִים מִבֵּית לְבֵית, שְׁהֵם שְׂכִינָה עֲלִיּוֹנָה וְתַתְּוֹנָה, וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר אֶת שִׁבְתַּתִּי תִשְׁמֹרוּ, וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ זֶה מִקְדָּשׁ יו"ד, אוֹת שִׁבְתָּ (וּ בְרִית), שְׁצָרִיף לְשִׁמּוֹר אוֹתוֹ בְּבַת זוּגוֹ, שְׁהִיא הַקְּדוּשָׁה שֶׁלּוֹ, הַבְּרַכָּה שֶׁלּוֹ, שְׁעֲלִיָּהּ נֶאֱמַר וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ. וַיְבָרֶךְ זֶה בְּרַכָּה, וַיְקַדֵּשׁ זֶה קְדוּשָׁה, וְלִשְׁנֵיהֶם הָיוּ יוֹצְאִים הַרְּאִשׁוֹנִים לְפָנֵי כְּלָה וְהָיוּ אוֹמְרִים פְּעַמִּים בְּאֵי כְּלָה בְּאֵי כְּלָה, בְּאוֹתוֹ זְמַן קוּל חֲתָן וְקוּל כְּלָה.

וְעוֹד מִקְדָּשֵׁי בְּאוֹת יו"ד, מִשׁוּם שְׁאִין קְדוּשָׁה פְּחוּת מִעֲשָׂרָה, וְצָרִיף לְבְּרַכָּם וּלְקַדֵּשׁ אוֹתָם בְּקְדוּשׁ עַל הַיִּין בְּשִׁבְעִים תְּבוֹת שֶׁל קְדוּשׁ, וּוִיכְל"ו כְּחוֹשֶׁבֶן בִּי"ן, וְצָרִיף לֹוּמַר סְבָרֵי מְרַנָּן, וְאוֹתָם שְׂאוּמְרִים וְעוֹנִים לְחַיִּים, מִשׁוּם שְׁנַקְשְׁרוּ בַעֵץ הַחַיִּים, וְלֹא בַעֵץ הַמּוֹת, שְׁהוּא גְּפֹן שְׁבוֹ חֲטָא אָדָם הַרְּאִשׁוֹן, וְאַחַד אָמַר חֲטָה הִיָּה, וְאַחַד אָמַר גְּפֹן, וְהַכֹּל אִמְתָּ. שְׁבַעָה מִינֵים הֵם, חֲטָה וּשְׁעוּרָה גְּפֹן וְתַאנָּה וְרִמּוּן זֵית שְׁמֵן וּדְבָשׁ. חֲטָה וּשְׁעוּרָה וְהָרִי נִתְבָּאֵר, וְצָרִיף לְחַזֵּר אַחֲרֵיהֶם, חֲטָה הָרִי נִתְבָּאֵר, שְׁעוּרָה שְׁמוּצִיא ה' מִהַשְׁעוֹר שֶׁל טוֹב וְרַע. תַּאנָּה לֹוּקֵט

וְאַתְּעֵבִיד אֵילָנָא דְטוֹב וְרַע, תְּאַנְהָ לְקִיט תְּאַיִנִי
 קָדָם זְמַנֵּיהוּ קָדָם דְּאַתְּבְּשָׁלוּ, כְּפִי לְקִיט הוּא
 מְעַלְמָא קוּדָם זְמַנֵּיהּ, וְדָא אִיהוּ רְזָא מְאֵן
 דְּגָרִים דִּי יְמוּתוֹן בְּנוֹי קָדָם זְמַנֵּיהוּ, הֲדָא הוּא
 דְּכַתִּיב (קהלת ה ה) לְמָה יִקְצוּף הָאֱלֹהִים עַל
 קוּלְדָּךְ וְחִבְלֵךְ אֶת מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וְרְזָא דְמַלְהָ (ירמיהו
 ב ל) לְשׁוֹא הַפִּיתִי אֶת בְּנֵיכֶם וְגוֹמֵר, וּבְגִין
 דָּא (שמות כז ז) לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְשׁוֹא. רַמּוֹן, בְּן זֹמָא בִּיהַ חֵב, אֲבָל רַבִּי מְאִיר
 תּוֹכּוּ אֲבָל קְלִיפְתּוֹ זָרַק, דְּקְלִיפִין אֵינוֹן אוֹמוֹת
 הָעוֹלָם, יִשְׂרָאֵל מוֹחָא בִּינֵיהוּ, בְּן פְּגוּוֹנָא דָּא
 שְׂכִינְתָּא אִיהִי פְּרִדָּס (דף טט ע"ב) בְּגִלוֹתָא, וְאִיהִי
 מוֹחָא מְלַגּוּ, אֲגוּז קְרִינָן לֵיהּ, פְּמָה דְאָמַר
 שְׁלֵמָה מְלֶפָא, אֵל גִּנַּת אֲגוּז יְרֻדְתִּי (שיר ו
 יא), וְאִיהִי שְׂכִינְתָּא אִיבָא מְלַגְאוּ, הֲדָא הוּא
 דְּכַתִּיב (תהלים מה יד) כָּל כְּבוֹדָה בַּת מְלֶךְ פְּנִימָה
 מִמַּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה, וְקְלִיפִין הֵן כְּמָה
 רְשׁוּיּוֹת נוֹכְרָאִין, וּבְשִׁבְתָּ מְכֻלָּא אֲתַפְשֻׁטָּת,
 וְאַתְּלַבְּשַׁת בְּלְבוּשֵׁין שְׂפִירָאן, וְכֵן צְרִיכִין
 יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, לְאַתְחַדְּשָׁא בְּשִׁבְתָּ בְּלְבוּשֵׁין
 שְׂפִירָאן, וְכֵן לְאַטְעֵמָא בְּשִׁבְתָּ מְכֻלָּא מְאַכְלִין
 טְבִין, בְּגִין לְקַשְׂרָא וּלְאַרְקָא בְּרַכָּאן לְגַבְהָ מְכֻלָּא
 סְפִירָן, וְלִמְהֵוֹי אֲשַׁתְּקִינָא מְכֻלָּהוּ.

וְצָרִיךְ לְקַיֵּמָא בְּהַ עֲנֵג, דְּאִיהוּ צְדִיק דְּנַפִּיק
 מְעַדָּן, דְּאִיהִי בִינָה עֲלָמָא דְאִתִּי,
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן דָּא שְׂכִינְתָּא תַתָּא, וְנִהְרָא
 אִיהוּ ו' דְּנַפִּיק מִן י"ה, וְאֲזִיל חֲמֵשׁ מְאָה שְׁנִין,
 דְּאֵינוֹן חֲמֵשׁ סְפִירָאן, וּמְטִי לְצַדִּיק, לְאַשְׁקָאָה
 מְנִיָּה גִנְתָּא דְאִיהִי ה', וְעַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת
 אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְגוֹמֵר (בראשית ב
 כב).

תְּאַנִּים קָדָם זְמַנָּם קָדָם
 שְׂהַבְּשִׁילוּ, כְּפִי נִלְקֵט הוּא מִן
 הָעוֹלָם קָדָם זְמַנּוֹ, וְזֵהוּ סוּד מִי
 שְׂגוּרִים שְׂיִמוּתוֹ בְּנִים קָדָם זְמַנָּם.
 זֵהוּ שְׂכַתוֹב לְמָה יִקְצוּף הָאֱלֹהִים
 עַל קוּלְדָּךְ וְחִבְלֵךְ אֶת מַעֲשֵׂה יְדִיךָ,
 וְסוּד הַדְּבָר - לְשׁוֹא הַפִּיתִי אֶת
 בְּנֵיכֶם וְגוֹמֵר, וּמַשׁוּם זֵה לֹא תִשָּׂא
 אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא.
 רַמּוֹן, בְּן זֹמָא חֲטָא בּוֹ, אֲבָל רַבִּי
 מְאִיר, תּוֹכּוּ אֲבָל קְלִיפְתּוֹ זָרַק,
 שְׂהַקְלִפּוֹת הֵן אֲמוֹת הָעוֹלָם,
 יִשְׂרָאֵל הַמַּח בִּינֵיהֶם. כֵּן כְּמוֹ זֵה,
 הַשְׂכִּינָה הִיא פְּרִדָּס בְּגִלוֹתָא, וְהִיא
 מַח מִבְּפָנִים, אֲגוּז קוֹרְאִים לָהּ,
 כְּמוֹ שְׂאֵמֵר שְׁלֵמָה הַמְלֶךְ אֵל גִּנַּת
 אֲגוּז יְרֻדְתִּי, וְהַשְׂכִּינָה הִיא פְּרִי
 מִבְּפָנִים. זֵהוּ שְׂכַתוֹב כָּל כְּבוֹדָה
 בַּת מְלֶךְ פְּנִימָה מִמַּשְׁבְּצוֹת זָהָב
 לְבוּשָׁה, וְהַקְלִפּוֹת הֵן כְּמָה רְשׁוּיּוֹת
 נְכֻרִיּוֹת, וּבְשִׁבְתָּ הִיא מִתְּפַשְׁטָּת
 מִן הַכֹּל וּמִתְּלַבְּשַׁת בְּלְבוּשֵׁים
 זָפִים, וְכֵן צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה,
 לְהַתְּחַדֵּשׁ בְּשִׁבְתָּ בְּלְבוּשֵׁים זָפִים,
 וְכֵן לְטַעַם בְּשִׁבְתָּ מְכֻלָּא הַמְּאַכְלִים
 הַטּוֹבִים, כְּדִי לְקַשֵּׁר וּלְהַרְיֵק
 בְּרַכּוֹת אֱלִיָּה מְכֻלָּא הַסְּפִירוֹת,
 וּשְׂתַהֲיָה מְשַׁקִּית מְכֻלָּם.

וְצָרִיךְ לְקַיֵּם בְּהַ עֲנֵג, שֶׁהוּא צְדִיק
 שְׂיִוצֵא מְעַדָּן, שֶׁהִיא בִינָה,
 הָעוֹלָם הַבָּא, לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן,
 זֵהוּ הַשְׂכִּינָה הַתְּחַתּוֹנָה, וְהַאֹר הוּא
 ו' שְׂיִוצֵא מִן י"ה, וְהוּלְךָ חֲמֵשׁ
 מְאוֹת שָׁנִים, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ סְפִירוֹת,
 וּמַגִּיעַ לְצַדִּיק לְהַשְׁקוֹת מִמֶּנּוּ אֶת
 הַגָּן שֶׁהוּא ה', וְעַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ
 אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ
 וְגוֹמֵר.

וְכֵן בְּרִית מִלָּה הִיא כְּמוֹ אֲגוּז,
 צְרִיךְ לְשַׁבֵּר אֶת קְלִפּוֹת הָעֲרֵלָה
 וְהַפְּרִיעָה, וְלְהַעֲבִירָם מִשֵּׁם

וְכֵן בְּרִית מִלָּה אִיהִי פְּגוּוֹנָא דְאֲגוּז, צְרִיךְ
 לְתַבְּרָא קְלִיפִין דְּעֲרֵלָה וּפְרִיעָה, וּלְאַעֲבָרָא לוֹן מִתְּמָן, וּלְאַתְגַּלְיָא

לשנה אחת:
יא תמוז

תקונא עשרין וארבע - סט ע"ב

ג' שנים ש"ג:
שמו טז שבט

וּלְגַלוֹת אֶת הַמַּח מִבְּפָנַי, וְזוֹ אוֹת בְּרִית, וְזֶה עֵץ חַיִּים, אֲכַל הַבְּרִית שֶׁהִיא כְּעַרְלְתָּהּ וְאֵין בּוֹ פְּרִיעָה, עָלְיוֹ נֹאמַר וּמַעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת - בְּעוֹלָם הַזֶּה, תָּמוּת - בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְעוֹד הֵלֵב הוּא אֲגוּז, וּמִי שֶׁשׁוֹכֵר קְלִפְתּוֹ, שֶׁהוּא יֵצֵר הָרַע, עָלְיוֹ נֹאמַר לֵב נִשְׁכָּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה, וְגַסּוֹת הֵלֵב שֶׁהוּא שֶׁלֵם בְּקַלְפוֹתָיו וְלֹא נִשְׁכָּר, עָלְיוֹ נֹאמַר תּוֹעֵבֶת יְהו"ה כָּל גְּבוּהַ לֵב, וְהַשְׂכִּינָה לֹא שׁוֹרָה עָלָיו, וּמִצַּד הַקְּלִפּוֹת נִקְרְאוּ בְּנֵי אָדָם עַרְלֵי לֵב.

וּבִשְׂבָת, גִּיהֶנָם לֹא שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם וְלֹא הַמְּמַנִּים שְׁלוֹ, בְּגַלְלַת זֶה צְוִיָּה לְיִשְׂרָאֵל לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשְּׂבָת, וְאִם אָדָם מִבְּעִיר בְּשְׂבָת, אוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲנִי הֵייתִי מִכְּבֵּה אֶת הָאֵשׁ שֶׁלֹא תִשְׂרֹף, וְאַתֶּם מִבְּעִירִים אוֹתָהּ? אַתֶּם תִּשְׂרְפוּ בְּגִיהֶנָם, בְּגַלְלַת זֶה לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם, וְאַפְלוּ בַגּוֹף, וּמַה הוּא הַגִּיהֶנָם בַּגּוֹף? הַכְּבֵּד שְׁבוּ הַמְרָה, שֶׁהוּא גִיהֶנָם, סַם הַמְּוֹת, סַם שֶׁל אֵל אַחֵר, חֲרַבּוּ שֶׁל מַלְאָךְ הַמְּוֹת, וְעָלְיוֹ נֹאמַר וְאַחֲרִיתָהּ מְרָה כְּלַעֲנָה, חֲדָה כְּחֲרֹב פִּיּוֹת.

וְצָרִיךְ שֶׁלֹא יַעֲיֵר (לַעוֹרֵר) עֲצָב וּקְטָטָה מִצַּד הַטְּחוּל, אֲלֵא שִׁיחָהּ הֵלֵב שְׁמוֹר מִפְּלֵם, שֶׁהוּא שְׂבָת שְׁמוֹר, וְהַמַּח זְכוּר, וְצָרִיךְ לְקַבֵּל אוֹרְחִים שֶׁהֵם מַלְאָכִים, הַעֲלָמִים שֶׁל הַנְּשֻׁמָּה הַיְתֵרָה, שֶׁהִיא הַשְׂכִּינָה הַעֲלִיוֹנָה וְנִפְשׁ יְתֵרָה, שֶׁהִיא הַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה, וְהַאוֹרְחִים שִׁיּוֹרְדִים עִמָּהּ. וְצָרִיכָה הָאִשָּׁה לְתַקֵּן גַּר בְּלִיל שְׂבָת לְיָמֵנָה, וְנִחַשְׁבַּ לָּהּ כְּאִלּוּ

מוֹחָא מְלָגוּ, וְדָא אוֹת בְּרִית, וְדָא עֵץ חַיִּים, אֲכַל בְּרִית דְּאִיהוּ בְּעַרְלְתָּהּ וְלֹא אִית בֵּיה פְּרִיעָה, עָלֵיהּ אִתְמַר (שם יז) וּמַעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, תָּמוּת בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְעוֹד לְבָא הוּא אֲגוּז, וּמֵאֵן דְּתַבְּר קְלִיפָה דִּילֵיהּ דְּאִיהוּ יֵצֵר הָרַע, עָלֵיהּ אִתְמַר (תהלים נא יט) לֵב נִשְׁכָּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה וְגַסּוֹת לְבָא דְהוּא שְׁלִים בְּקַלְפִּין דִּילֵיהּ וְלֹא אִתְבְּר, עָלֵיהּ אִתְמַר (משלי טז ה) תּוֹעֵבֶת יְהו"ה כָּל גְּבוּהַ לֵב, וְשִׁכְנִתָּא לֹא שְׂרִיא עָלֵיהּ, וּמִסְטָרָא דְקַלְפִּין אִתְקַרְיָאוּ בְּנֵי נִשְׂא עַרְלֵי לֵב. וּבִשְׂבָת גִּיהֶנָם לֹא שְׁלֵטָא בְּעַלְמָא, וְלֹא מְמַנֵּן דִּילֵיהּ, בְּגִין דָּא מְנִי לְיִשְׂרָאֵל לֹא

תִּבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשְּׂבָת (שמות לה א), וְאִי בַר נִשׁ אוֹקִיד בְּשְׂבָת, אִמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲנָא הָיִיתִי מִכְּבֵּה לְנוֹרָא דְלֵא אוֹקִיד, וְאַתּוֹן מוֹקְדִין לֵיהּ, אַתּוֹן תִּתּוֹקְדוּן בְּגִיהֶנָם, בְּגִין דָּא לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם, וְאַפְילוּ בַּגּוֹפָא, וּמֵאֵי נִיהוּ גִיהֶנָם בַּגּוֹפָא, כְּבֵד דְבִיָּה מְרָה דְאִיהוּ גִיהֶנָם, סַם הַמְּוֹת סַם דְּאֵל אַחֵר, חֲרַבָּא דְמַלְאָךְ הַמְּוֹת, וְעָלֵיהּ אִתְמַר (משלי ה ד) וְאַחֲרִיתָהּ מְרָה כְּלַעֲנָה, חֲדָה כְּחֲרֹב פִּיּוֹת.

וְצָרִיךְ דְּלֹא יַתְעַר (ג"א לַאֲתַעֲרָא) עֲצִיבוּ וּקְטָטָה מִסְטָרָא דְטְחוּל, אֲלֵא דְתֵהֵא לֵב נְטִיר מִכְּלָהּ, דְּאִיהוּ שְׂבָת שְׁמוֹר, וּמוֹחָא זְכוּר, וְצָרִיךְ לְקַבֵּל אוֹשְׁפִיזִין דְּאִינוּן מַלְאָכִין, עוֹלִימָן דְּנִשְׁמָה יְתֵרָה דְאִיהִי שְׂכִינְתָא עַלְאָה, וְנִפְשׁ יְתֵרָה דְאִיהִי שְׂכִינְתָא תַּתְאָה, וְאוֹשְׁפִיזִין דְּנִחְתִּין עִמָּהּ.

וְצָרִיךְ אִתְתָּא לְתַקְנָא שְׂרָגָא בְּלִיל שְׂבָת לְיָמֵנָה, וְאַתְחַשִּׁיב לָּהּ כְּאִלּוּ תַקְנָה